

Ceniza en la boca

Direcció: Diego Luna **Guió:** Abia Castillo, Diego Luna, Diego Rabasa (novel·la: Brenda Navarro) **País:** Mèxic **Durada:** 97 min **Any:** 2026 **Gènere:** Drama social **Interpretació:** Anna Díaz, Adriana Paz, Irene Escolar, Luisa Huertas... **Fotografia:** Damián García
Distribuïdora: Avalon **Estrena a Espanya:** 09/10/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

A la recerca d'una vida millor, la Lucila viatja amb el seu germà Diego des de Mèxic per trobar-se amb la seva mare a Madrid, que fa vuit anys que treballa il·legalment per mantenir-los. En arribar, la vida que els espera és més dura del que imaginaven. (FilmAffinity)

CRÍTICA

La Lucila, una jove mexicana de vint-i-un anys, ha hagut d'assumir des de molt aviat un paper que no li corresponia mai, el de convertir-se en la mare improvisada del seu germà petit, en Diego. Mentre la seva mare biològica intentava reconstruir la seva vida a Madrid, ella es va quedar cuidant el nen, sacrificant part de la seva pròpia joventut. Quan finalment totes dues es retroben a Espanya, la Lucila sent la necessitat urgent d'emancipar-se, trobar un espai propi i començar a construir una identitat lluny de les càrregues familiars que l'han acompanyat des de la infància. El seu viatge la porta fins a Barcelona, on intenta iniciar una nova vida. Intenta aprendre català, treballa cuidant una persona gran i busca integrar-se en un entorn que, malgrat tots els seus esforços, continua resultant-li aliè. La seva existència queda marcada per la precarietat, la soledat i les frustracions derivades de l'experiència migratòria: lloguers impossibles, feines mal pagades i la constant sensació de no pertànyer plenament a cap lloc. La Lucila viu suspesa entre diferents mons, incapaç de trobar una veritable llar.

Amb aquesta adaptació de la novel·la de Brenda Navarro, Diego Luna construeix una reflexió sobre allò que el pensador Paul Virilio va definir com "el segle dels desplaçaments". La Lucila encarna precisament aquesta generació condemnada a viure en trànsit permanent. No es pot quedar a Mèxic, on la violència i la inestabilitat social converteixen el futur en una amenaça constant; tampoc no troba refugi a Madrid, amb una mare absent amb la qual resulta impossible recompondre els vincles afectius; i Barcelona, lluny de representar una promesa d'integració, es revela com un altre espai de supervivència marcat per l'explotació i la fragilitat emocional.

El títol, **Ceniza en la boca**, adquireix així un profund sentit simbòlic. Evoca el desgast emocional d'una existència travessada per pèrdues contínues i per una tragèdia que sembla inevitable des de l'inici. Les cendres remetent a vides truncades, a somnis destruïts i al pes d'una memòria dolorosa que acompanya els que mai no aconsegueixen trobar un lloc estable on sentir-se fora de perill. La pel·lícula converteix aquest sentiment de desarrelament en el veritable nucli del relat. A la seva sisena pel·lícula com a director, Diego Luna aposta per un drama íntim i social que observa la migració des d'una perspectiva humana. El cineasta retrata les dificultats d'integració, la precarietat laboral i la fractura emocional dels que viuen entre fronteres físiques i afectives. El resultat és una obra sòbria i dolorosa, de vegades massa afectada. Una pel·lícula que està marcada pel pes inexorable de la tragèdia, però també per una mirada sensible vers aquells personatges que intenten, malgrat tot, trobar una manera de continuar endavant.

Àngel Quintana-caimanediciones.es